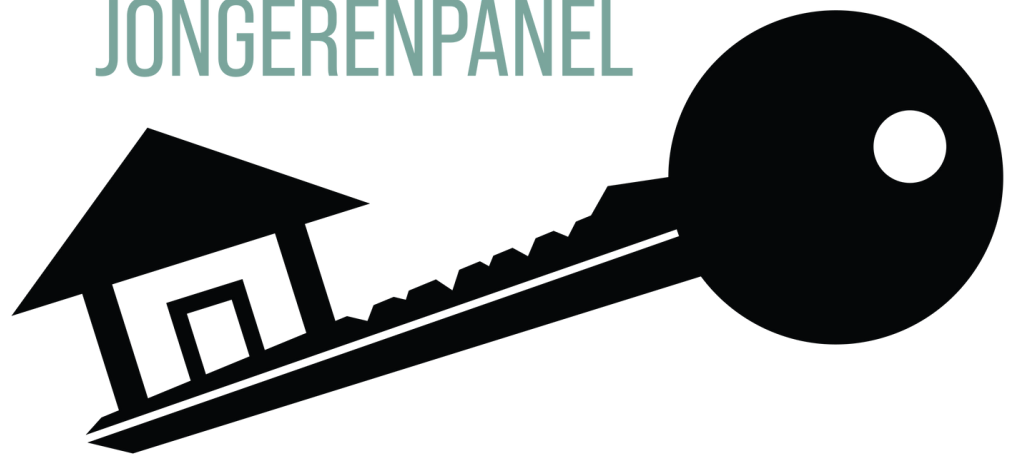

DAKLOOS! WAAR VIND JE EEN BED?

EDITIE MEI, JUNI, JULI 2024

DE 3E KAMER JONGERENPANEL

EEN MYSTERY GUEST ONDERZOEK NAAR TOEGANG TOT DE
OPVANG VOOR JONGEREN DIE DAKLOOS WORDEN. HET
ONDERZOEK IS GEDAAN DOOR:

**FATIMA, JORDY, SHIRA, KYLE, LUC,
WISE, JUNO & TARA**

INLEIDING

Van mei tot en met juli 2024 heeft het Jongerenpanel De Derde Kamer een Mystery Guest-onderzoek uitgevoerd naar de toegankelijkheid van opvanglocaties. Dit onderzoek vond plaats in negen verschillende gemeenten, verspreid door heel Nederland. Het is inmiddels het vierde Mystery Guest-onderzoek dat we uitvoeren, en helaas blijft de noodzaak om dit onderzoek voort te zetten onverminderd groot.

Het Nationaal Actieplan Dakloosheid: Eerst Een Thuis bestaat inmiddels twee jaar en heeft als uitgangspunt de omslag van opvang naar “wonen eerst” en preventie. [Uit het onderzoek dat we in december 2024](#) samen met de onafhankelijke belangenbehartigers verenigd in coalities SamenThuis2030 en Dakloosheid Voorbij! hebben gepubliceerd, blijkt dat er op lokaal beleidsniveau nog weinig verandering is gerealiseerd. In slechts 10 van de 36 regio's bevatten gemeentelijke beleidsplannen concrete acties voor de omslag van opvang naar wonen, en in slechts 8 regio's wordt specifiek ingezet op het voorkomen van dakloosheid.

De transitie van opvang naar preventie en wonen loopt dus achter, in ieder geval op papier. En zoals één van de jongeren zei: 'als het zelfs op papier niet goed geregeld is, hoe moet het dan in de praktijk'

Als Jongerenpanel weten wij dat verblijf in de (nood)opvang te allen tijde zo kort mogelijk moet zijn en idealiter moet worden voorkomen. Wat alle jongeren – en alle dakloze mensen – nodig hebben, is een eigen woonplek. Opvang is slechts een laatste redmiddel om te voorkomen dat mensen op straat belanden en door de humanitaire ondergrens zakken. Maar het is geen structurele oplossing om dakloosheid te voorkomen. Het Mystery Guest-onderzoek is voor ons belangrijk, omdat juist deze ondergrens voor jongeren lang niet altijd gegarandeerd is.

Als alle andere opties zijn uitgeput, zoals opvang door (pleeg)ouders, vrienden, kennissen of hulpverlenende instanties, komen jongeren noodgedwongen bij de opvang terecht. Het gevoel nergens anders meer terecht te kunnen, dwingt jongeren onmiddellijk in een overlevingsmodus.

Elk jaar leggen we in ons onderzoek* de focus op specifieke aspecten. Dit jaar hebben we tijdens ons actieonderzoek in het bijzonder gekeken naar:

- De reden voor eventuele afwijzing, en de rol van **regiobinding** hierbij;
- Hoe we worden bejegend door de verschillende instanties en mensen bij wie we hulp vragen (niet alleen medewerkers van de opvang, maar ook politie, handhaving, etc.);
- De toegankelijkheid van juiste en volledige informatie over de opvangmogelijkheden;
- De vraag of we uiteindelijk een plek in de opvang kregen.

Dit jaar hebben we in het onderzoek extra aandacht besteed aan het onderwerp regiobinding. Uit eerdere onderzoeken bleek, en ook in de praktijk zien we nog steeds, dat gemeenten jongeren afwijzen op basis van regiobinding, terwijl dit niet mag. Om die reden hebben onze Mystery Guest onderzoekers tijdens het onderzoek hier specifiek naar gevraagd, de antwoorden van de gemeenten hierop zijn ondermaats en gemeenten wijzen schaamteloos jongeren af omdat ze niet uit de regio komen. Dit wordt pijnlijk duidelijk in de beelden van de video.

We hebben de verschillende steden op deze punten geëvalueerd. Zoals eerder vermeld, bezochten we de negen gemeenten, zoveel als mogelijk buiten reguliere kantoortijden. Dit deden we bewust, een crisissituatie laat zich immers niet plannen binnen kantooruren.

Net als ieder jaar zullen we de uitkomsten van ons Mystery Guest-onderzoek lokaal terugkoppelen.

*De verslagen van onze andere onderzoeken zijn [hier](#) en [hier](#) te vinden
De video's staan op ons [YouTube kanaal](#)

Waar mogelijk doen we dit in samenwerking met lokale SamenThuis2030-partners. Daarnaast streven we ernaar om, waar nodig, niet alleen ambtelijke, maar ook politieke gesprekken te voeren om de resultaten te bespreken. In dit rapport delen we onze ervaringen en doen we aanbevelingen om te waarborgen dat geen enkele jongere, die in uiterste nood opvang zoekt, wordt afgewezen.

Wat in ieder geval uit het onderzoek naar voren komt, is dat we door de jaren heen zien dat het steeds ingewikkelder wordt voor jongeren om een plek te vinden in de opvang als ze in crisis belanden en op straat staan. Het systeem loopt vast door een gebrek aan doorstroming vanuit de opvang. Jongeren raken dakloos en blijven onnodig lang in opvanglocaties, omdat er simpelweg geen betaalbare woonruimte beschikbaar is. Door te investeren in woonoplossingen maken we het mogelijk dat jongeren in de opvang ook daadwerkelijk kunnen uitstromen naar een eigen woonplek. En zodra die woonplekken zijn gerealiseerd, zorgen ze bovendien voor minder toestroom van jongeren in de opvang.

Opvang vormt de humanitaire ondergrens en moet op zijn minst voor iedereen toegankelijk zijn. Maar we vinden bovenal dat mensen die dakloos zijn geraakt – zoals beschreven in de ETHOS-classificatie – of die zich in een kwetsbare woonsituatie bevinden, uitzicht moeten hebben op een veilige, stabiele en duurzame woonplek zoals volgens de principes van Housing First, waarbij huisvesting als eerste stap wordt geboden om mensen weer perspectief te geven. Betaalbare huisvesting is volgens ons dé structurele oplossing om dit probleem aan te pakken.

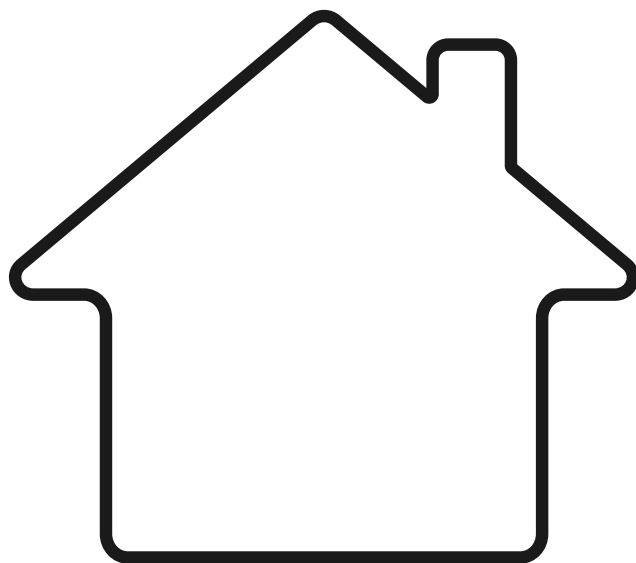
INHOUD

04 Werkwijze

05 Onze ervaringen

06 Aandachtspunten & ons advies

07 Nawoord

WERKWIJZE

Om inzicht te geven in het Mystery Guest (MG) onderzoek van Jongerenpanel de Derde Kamer en een kijkje te bieden in de praktijk van de uitvoering, delen we hier onze werkwijze.

Vorbereiding:

- In co-creatie met de jongeren hebben de ondersteuners van het panel de belangrijkste aandachtspunten voor het MG onderzoek bepaald. We wilden dit jaar een sterkere focus op regiobinding.
- Samen met de jongeren hebben we een checklist opgesteld, zodat iedere deelnemer dezelfde stappen zou volgen en aandacht zou besteden aan dezelfde punten. Benieuwd naar de checklist? Deze is hier [beschikbaar](#).
- Elke jongere bedacht vooraf een verhaal dat dicht bij de waarheid lag, waarin een reden werd gecreëerd voor het zoeken naar een opvangplek tijdens het MG onderzoek. In het verhaal werd gefocust op een reden waarom jongeren niet in hun eigen regio opgevangen konden worden.
- Samen met de jongeren hebben we een aantal steden uitgekozen, de selectie bestond uit een mix van steden die in eerdere jaren nog niet zijn bezocht en steden waar we eerder negatieve uitkomsten hebben geconstateerd, om te kunnen monitoren of er sindsdien verbeteringen zijn doorgevoerd.
- De negen bezochte steden werden verdeeld onder de jongeren, waarbij we ervoor zorgden dat niemand in zijn eigen stad op pad ging, zodat elke jongere onbekend terrein betrad en er ook geen risico was op herkend worden door medewerkers van de betrokken organisaties.
- Gedurende elk bezoek was een van de ondersteuners van het panel (op afstand) beschikbaar als achterwacht voor de jongeren die op pad waren. Zo konden we onderweg vragen beantwoorden en ondersteuning bieden waar nodig.

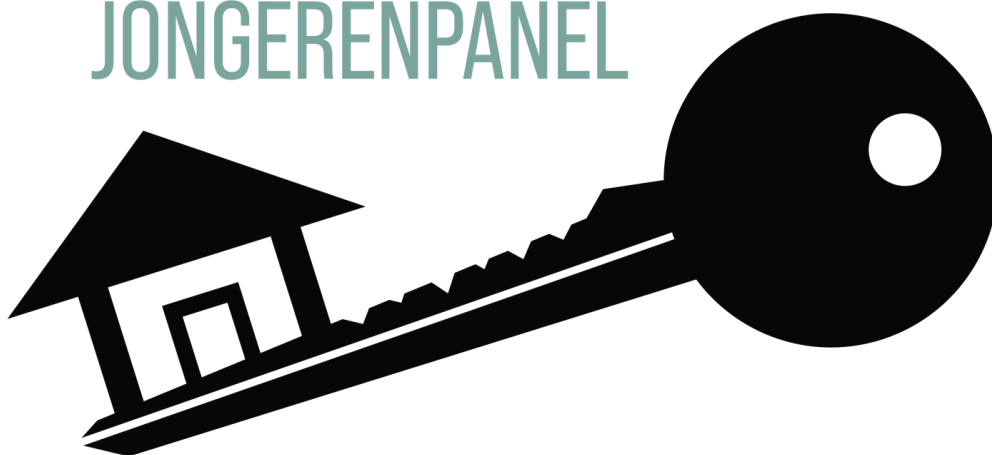

Tijdens het bezoek:

- De bezoeken vonden plaats op diverse momenten: doordeweeks tijdens kantoortijden, 's avonds, en ook in het weekend, zowel op zaterdag als zondagen.
- In eerste instantie keken de jongeren op de Kwikstart-pagina's van gemeenten – een app en website met landelijke en gemeentelijke informatie voor jongeren over hulp, inkomen en opvang – om te zien wat daar aan lokale informatie beschikbaar was.
- Zodra de jongeren een opvangplek vonden, deelden we ons verhaal.
- Aan het einde van elk contact met een betrokken instantie vertelden we dat we deelnamen aan het MG onderzoek, legden we uit waarom we dit deden en gaven we aan vanuit welke context we het onderzoek uitvoerden.

DE 3E KAMER

JONGERENPANEL

WERKWIJZE

Na afloop van het onderzoek:

- We legden de uitkomsten van alle bezoeken naast elkaar om tot onze adviezen te komen. Deze bevindingen bespreken we in het eerste, tweede en derde kwartaal van 2025 met de betrokken gemeenten. Dit doen we in overleg met beleidsadviseurs Maatschappelijke Opvang (MO) en, waar nodig, met andere relevante professionals binnen de gemeente. Op deze manier kunnen we onze aanbevelingen en adviezen met gemeenten delen, en hen ondersteunen bij het signaleren en oppakken van lokale verbeterpunten. Waar gewenst denkt het Jongerenpanel graag mee over passende vervolgstappen.

Deze werkwijze heeft ons een helder inzicht gegeven in de toegankelijkheid van opvang voor jongeren en de bestaande knelpunten. Ons onderzoek brengt niet alleen de huidige situatie in kaart, maar toont ook aan dat de toegang tot opvang onder druk staat. Dakloosheid neemt toe, en de doorstroom in de opvang is volledig vastgelopen—vooral voor jongeren.

ONZE ERVARINGEN

Laten we beginnen met de meest basale uitkomst van ons onderzoek: van de **negen** gemeenten die we bezochten, **konden we in slechts drie gemeenten een slaapplek krijgen**. Dit is een daling ten opzichte van vorig jaar, toen we in zes van de twaalf onderzochte gemeenten werden opgevangen. Net als vorig jaar verliep het proces zelfs in de gemeenten waar een bed beschikbaar was niet zonder obstakels.

Steden waar we WEL een bed kregen

Rotterdam

In vergelijking met vorig jaar heeft Rotterdam het beter gedaan, maar er zijn nog steeds enkele belangrijke kanttekeningen. De medewerker die onze jongere heeft geholpen, verdient van hem een 10, maar het systeem in Rotterdam liet te wensen over. Na contact met een opvanglocatie werd onze jongere doorverwezen naar een soort hoofdorganisatie of koepelorganisatie. Daar werd hem verteld dat hij een pas nodig had, die alleen tussen 09:00 en 17:00 uur op een specifieke locatie in de stad kon worden opgehaald. Dit maakte het voor hem praktisch onmogelijk om direct een bed te krijgen, omdat hij pas maandagochtend de pas kon ophalen, wat betekende dat hij in ieder geval van zaterdagmiddag tot maandagochtend op straat zou staan.

De opvanglocatie waar onze jongere eerst contact mee had, gaf aan dat hij hen moest terugbellen als er geen plek beschikbaar was en gelukkig was de medewerker van de opvang vastbesloten om niemand op straat te laten staan. Hij vertelde dat er mogelijk een jongere zou vertrekken naar een vervolgplek en dat zodra dat bevestigd werd, er voor onze jongere een bed beschikbaar zou zijn. En inderdaad, door toeval vertrok er diezelfde middag een jongere naar een vervolgplek, en de medewerker besloot hoewel het niet de bedoeling was onze mystery guest een opvangplek te bieden. Zonder deze tussenkomst zou onze jongere van zaterdag tot maandagochtend zonder onderdak zijn gekomen.

Almere

Ook in Almere was er, in tegenstelling tot vorig jaar, een verbetering, aangezien er uiteindelijk een verblijfsplek beschikbaar werd gesteld voor onze Mystery Guest. De ervaring met de politie was echter niet positief. Aanvankelijk was de politie bereid te helpen, maar zodra werd aangegeven dat het om een Mystery Guest onderzoek ging, reageerde de agent erg boos. Hij stelde dat het Mystery Guest onderzoek zijn politiewerk zou dwarsbomen en zelfs zou leiden tot het vrijlaten van een verdachte. Dit vinden wij een vreemde en ongepaste opmerking, gezien de omstandigheden.

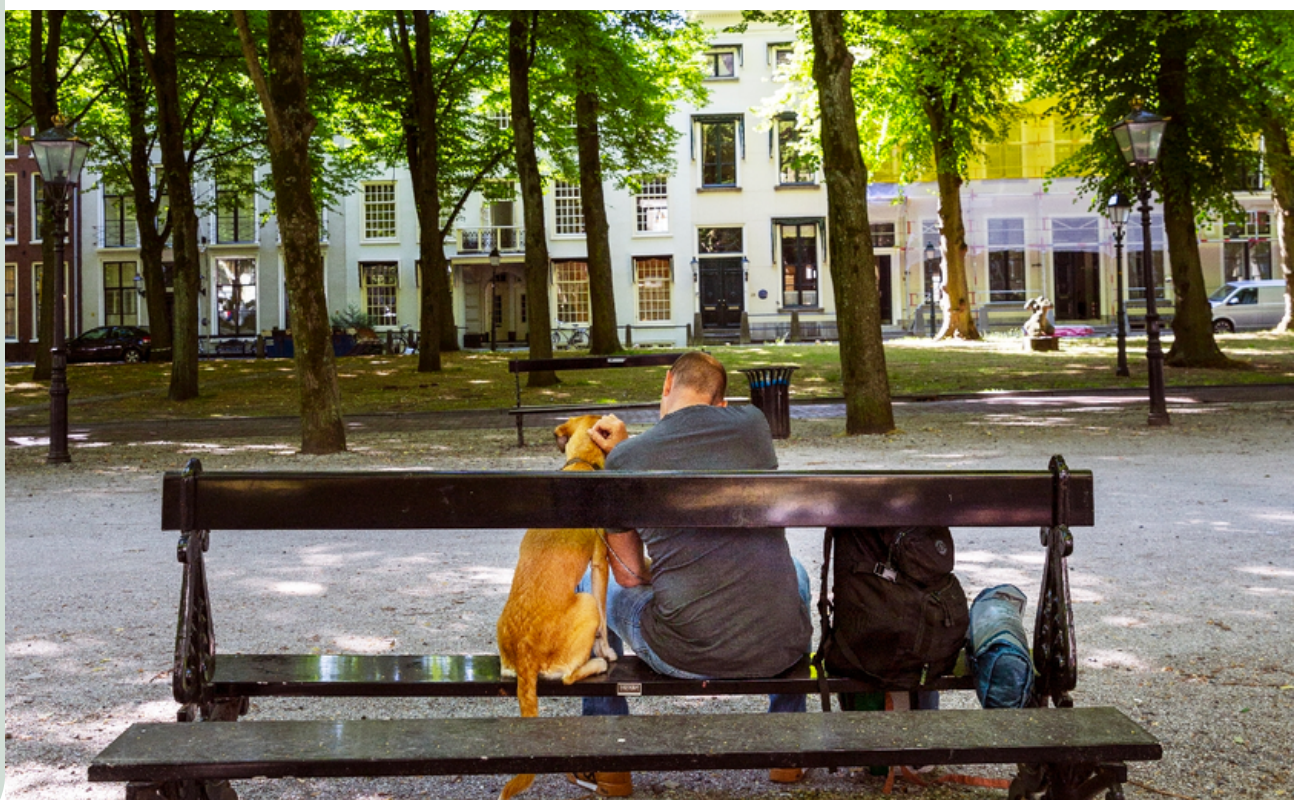

Vervolg Almere

De ervaring met de opvanglocatie was daarentegen zeer positief. Het personeel was vriendelijk, betrokken en deed er alles aan om de jongere van een verblijfsplek te voorzien. Hoewel de jongere niet in Almere zelf kon worden opgevangen, zoals volgens de beleidskaders zou moeten, werd er een oplossing gevonden in de regio van herkomst. De medewerker die uiteindelijk heeft geholpen verdient speciale lof voor zijn inzet. Het leek erop dat hij buiten de gebruikelijke protocollen trad om te zorgen voor een oplossing, wat wij enorm waarderen.

Utrecht

Het bezoek aan Utrecht leverde gemengde ervaringen op. De informatie van de gemeente Utrecht op de Kwikstart-app bleek niet accuraat, wat voor verwarring zorgde. Hoewel de Mystery Guests aanvankelijk van het kastje naar de muur werden gestuurd, werden ze uiteindelijk vriendelijk geholpen door een medewerker van de opvanglocatie. In eerste instantie werden ze afgewezen voor een slaapplek vanwege regiobinding en daarna vanwege een tekort aan bedden, maar gelukkig is er na flink aandringen uiteindelijk toch een plek aan onze Mystery Guest toegekend.

Steden waar we geen bed kregen

Amsterdam

Ons bezoek aan Amsterdam was ronduit teleurstellend. Hoewel er op de gemeentepagina op Kwikstart veel informatie te vinden was, bleek dit weinig zinvol toen we op vrijdagmiddag rond twee uur contact probeerden te leggen met de opvanglocaties. Al snel werd duidelijk dat alles volgeboekt was of gesloten. Er werd te kennen gegeven dat er geen hulpverleners meer aanwezig waren. Voor een jongere onder de twintig was er nergens plek, en iedere poging om verder geholpen te worden leidde alleen maar tot frustratie.

Gedurende de middag spraken we telefonisch met meerdere instanties, maar het was een eindeloze cyclus van doorverwijzingen. We werden constant van het kastje naar de muur gestuurd: de ene instantie stuurde ons naar de volgende, die ons vervolgens weer terugstuurde naar de eerste. Het voelde zo absurd dat we er bijna om moesten lachen – de situatie was gewoon zo slecht geregeld. De enige optie die ons uiteindelijk werd gegeven, was om op maandag terug te bellen, terwijl het vrijdag was. Dit advies voelde erg karig, vooral omdat wij aangaven dat het om een noodsituatie ging en wij dakloos waren. De afwezigheid van crisisopvang en maaltijdvoorzieningen voor het weekend was frustrerend en liet zien hoe beperkt de hulp in het weekend is voor jongeren in nood. In principe zou een jongere die op vrijdag zich meldt bij de opvang dus tot maandag op straat staan. De medewerkers die we telefonisch spraken waren zakelijk en kortaf.

Den Haag

In Den Haag verliep onze zoektocht naar hulp moeizaam. We hebben bijna drie uur rondgelopen en diverse organisaties, de gemeente, en de politie gebeld, maar kwamen geen stap verder. De instanties die we gebeld hebben gaven aan dat we na het weekend terug konden bellen en dat we waarschijnlijk bij gemeenten in de omgeving hetzelfde antwoord zouden krijgen. Uiteindelijk troffen we een medewerker van het politiebureau die vriendelijk was, maar ons duidelijk maakte dat als we geen minderjarig meisje waren, er weinig voor ons gedaan kon worden. De enige hulp die we kregen, was een verouderd informatieboekje, bedoeld voor de winteropvang, die inmiddels gesloten was.

Lelystad

Onze ervaring in Lelystad was teleurstellend en voelde onaangenaam. Bij aankomst hebben we verschillende instanties gebeld en wat informatie kunnen vinden via Kwikstart, maar de hulp die we kregen was minimaal. De houding van de medewerker was niet alleen afwijzend, maar ook erg bot. Er werd meteen gewezen op regiobinding, met de boodschap dat we, "maar terug moesten naar Brabant," zelfs als we geen geld hadden. Een van de medewerkers stelde voor dat de jongere "maar zwart moest gaan rijden" en goed moet nadenken hoe graag hij ergens wil komen. Dit soort uitspraken kwamen hard over en maakten duidelijk dat er weinig tot geen bereidheid was om mee te denken.

Groningen

De informatie op de website van de gemeente Groningen was nuttig, maar het vinden van de juiste contactpersoon bleek moeilijk. We spraken meerdere mensen aan de telefoon die ons telkens doorverwezen. De politie was niet goed op de hoogte van hoe ze ons konden helpen, en de eerste gesprekken kwamen nogal kortaf over. Pas na veel uitleg merkten we enige bereidheid om te helpen, maar uiteindelijk kon men niets voor ons betekenen.

Alkmaar

Bij de opvang werden we in eerste instantie weggestuurd, met regiobinding als reden. Toen we al wegliepen kwam er alsnog een medewerker naar buiten met de boodschap dat we het bij een andere locatie moesten proberen. Helaas was ook hier overnachten niet mogelijk.

Eindhoven

In Eindhoven verliep het onderzoek met gemengde ervaringen. Bij het politiebureau werden we professioneel en vriendelijk geholpen. De medewerker nam de tijd, liet onze Mystery Guest in een aparte ruimte plaatsnemen en bood een drankje aan. Bij de opvanglocatie verliep het helaas minder prettig. Terwijl onze Mystery Guest haar verhaal deed, kwam er een duidelijk geagiteerde vrouw binnen die hulp zocht. In plaats van haar rustig te helpen, reageerde de medewerker zeer ongeduldig en kortaf. Uiteindelijk begon hij zelfs tegen haar te schreeuwen dat ze weg moest, waardoor de situatie alleen maar escaleerde. Onze Mystery Guest heeft hem naderhand op zijn gedrag aangesproken waarop de medewerker zei dat hij de hulpvrager "strontvervelend" vond, wat schokkend overkwam, zeker gezien zijn functie. Uiteindelijk hebben onze Mystery Guests ook hier geen slaapplek gekregen.

AANDACHTSPUNTEN & ADVIEZEN

1. Uitstroom
2. Regiobinding
3. Toegang tot informatie

1. Uitstroom

Uit onze gesprekken met partners in het land en de ervaringen van jongeren blijkt dat jongeren in veel steden nog steeds maandenlang in de opvang verblijven. Onze conclusie is dat daardoor de toegang vastloopt waardoor onze Mystery Guests vaker worden afgewezen. Het Nationaal Actieplan Dakloosheid: Eerst een Thuis benadrukt dat we overal in Nederland moeten verschuiven van het managen van dakloosheid door opvang naar het oplossen en voorkomen van dakloosheid door passende en betaalbare huisvesting. Deze paradigmaverschuiving vraagt van gemeenten en opvangorganisaties om lokaal en regionaal beleid te richten op het creëren van meer woonoplossingen en om een snelle uitstroom van opvang naar wonen te realiseren.

Willen we bereiken dat jongeren in crisissituaties altijd een bed hebben, dan moeten we de uitstroom vanuit de opvang verbeteren en ervoor zorgen dat opvang zo kort mogelijk duurt. Opvang is cruciaal voor (tijdelijke) acute noodsituaties, maar het biedt geen vervanging voor een eigen, passende woonplek die als thuis voelt. Meer beschikbare woningen en een verbeterde uitstroom vormen de enige duurzame oplossing. Zo kunnen we ervoor zorgen dat bij een volgend Mystery Guest-onderzoek met trots kan worden gezegd dat jongeren in crisissituaties altijd een slaapplek vinden wanneer zij om hulp vragen.

2. Regiobinding

Hoewel regiobinding wettelijk gezien al jaren geen reden meer mag zijn om mensen de toegang tot opvang te ontfeggen, bleek dit in de praktijk bij een deel van de gemeenten nog steeds een reden om jongeren te weigeren. Daarbij werd zelfs gesteld dat jongeren maar zwart terug moesten reizen naar de regio van herkomst.

Het viel ons op dat medewerkers zich er nog steeds niet van bewust zijn dat regiobinding geen wettelijk toegestane uitsluitingsgrond meer is voor zorg en opvang.

Ons advies:

- Regiobinding als argument voor uitsluiting toegang tot zorg mag simpelweg niet. Het viel ons op dat veel professionals niet goed geïnformeerd waren over de wet- en regelgeving omtrent regiobinding. Dat leidt er dan weer toe dat er in meerdere gemeenten onterecht jongeren geweigerd werden bij de opvang. Ons advies is dan ook: zorg dat professionals toegang hebben tot de juiste informatie, dat protocollen in lijn zijn met landelijke regels en dat ze actief aangemoedigd worden op de hoogte te zijn van dit soort ontwikkelingen.
- Wat de situatie ook is, het advies om te zwartrijden naar de regio van herkomst is op geen enkele manier goed te praten. Dit mag dan ook nooit een antwoord zijn dat een jongere in een noodsituatie te horen krijgt. Ons advies hierop is: zorg voor een bed en wees creatief in het zoeken van de oplossing. Lukt het niet in de opvang? Wellicht is een hostel wel een optie.

3. Toegang tot informatie

Tijdens ons onderzoek gingen we op pad in gemeenten die we niet goed kenden, met als doel een representatief beeld te schetsen van de situatie van jongeren in nood. In eerste instantie probeerden we agenten en handhavers op straat te benaderen om informatie over opvanglocaties te verkrijgen. Dit lukte echter niet altijd, voornamelijk omdat we de juiste personen niet konden vinden. In sommige gemeenten troffen we agenten en handhavers aan, en in een enkel geval konden zij ons verder helpen. Vaak wisten zij echter niet wat de juiste volgende stap zou zijn voor ons.

Daarnaast hebben we online naar informatie gezocht, maar dit bleek vaak een wirwar aan websites en verwijzingen te zijn. De telefoonnummers die we vonden werkten soms niet, en in een aantal gevallen was de opvang locatie die op Google Maps stond aangegeven inmiddels gesloten. Gelukkig waren er ook gemeenten waar de informatie goed geregeld was, zoals in Almere, waar we via de gemeentelijke website snel bij de juiste informatie uitkwamen.

Ons advies:

- Het is essentieel om de toegang tot informatie gemakkelijk vindbaar en transparanter te maken. Gedurende het actieprogramma Dak- en Thuisloze Jongeren hebben we nauw samengewerkt met gemeenten en de makers van de Kwikstart-app om zowel landelijke als lokale informatie voor jongeren beschikbaar en goed vindbaar te maken. We zijn blij dat inmiddels meer dan 100 gemeenten zijn aangesloten bij Kwikstart, maar dit betekent helaas dat er nog veel gemeenten zijn die dat niet zijn en dat informatie lokaal dus niet altijd even goed toegankelijk is. Zorg er dus voor dat informatie lokaal goed te vinden is.
- Daarnaast is het van belang dat alle informatie die online beschikbaar is, zowel actueel als accuraat is. We kwamen regelmatig verouderde informatie tegen, en in sommige gemeenten waren de wijzigingen die voortkwamen uit ons eerdere Mystery Guest onderzoek nog niet doorgevoerd op de websites. Zorg er daarom voor dat de informatie op gemeentelijke websites regelmatig wordt gecontroleerd en geüpdatet.
- Een andere belangrijke stap is om campagnes te voeren en de zichtbaarheid van platforms zoals Kwikstart te vergroten. Zorg ervoor dat de informatie makkelijk vindbaar is via zoekmachines en andere online kanalen, zodat jongeren in nood snel en efficiënt de juiste hulp kunnen vinden.

Nog kort over Kwikstart

Tijdens het Mystery Guest-onderzoek van het Jongerenpanel De Derde Kamer kwamen jongeren enkele knelpunten tegen in het gebruik van de Kwikstart-app. Deze bevindingen hebben wij teruggekoppeld aan de ontwikkelaars. We willen hierbij benadrukken dat de samenwerking met Kwikstart door zowel ons als de jongeren als bijzonder prettig en constructief wordt ervaren. De manier waarop zij met de feedback zijn omgegaan – open, oplossingsgericht en met zichtbaar commitment – zien wij als een inspirerend voorbeeld van hoe jongerenparticipatie kan bijdragen aan betere dienstverlening voor jongeren, en hoe organisaties op een positieve en gelijkwaardige manier kunnen samenwerken aan een gedeeld maatschappelijk doel. Wat ons betreft een voorbeeld voor overheden en andere maatschappelijke organisaties.

Kwikstart heeft de signalen serieus genomen, direct de punten aangepakt die binnen hun mogelijkheden lagen, en aangegeven dat overige verbeteringen worden meegenomen in de technische herbouw van de app. Hun uitgebreide reactie is opgenomen als addendum 1 bij dit rapport.

NAWOORD

De voorgaande jaren sloten we ons rapport af met de wens dat geen enkele jongere dak- en/of thuisloos wordt. Deze wens koesteren we nog steeds want we hebben als land een belofte gemaakt om uiterlijk in 2030 dakloosheid op te lossen. Wat we ook blijven benadrukken, is dat wanneer dak- of thuisloosheid zich toch voordoet, elke jongere recht heeft op toegang tot opvang. Ongeacht wie je bent en waar je vandaan komt. Noodopvang is een basisvoorziening, een laatste redmiddel voor iedere jongere in een crisissituatie. Afwijzing op basis van regiobinding zoals we die zien in onze video mag niet plaatsvinden. Een wachtlijst voor de noodopvang is onvoorstelbaar maar bestaat inmiddels in diverse steden zoals blijkt uit de praktijktoets die Movisie in 2023 uitvoerde en waarbij wij als Jongerenpanel nauw betrokken waren.

Als Jongerenpanel de Derde Kamer willen we benadrukken dat we graag een actieve rol spelen in de oplossing van deze problematiek. We staan open voor gesprekken over de uitkomsten van ons onderzoek en denken graag mee over zowel lokale als landelijke uitdagingen op het gebied van opvangmogelijkheden en de noodzakelijke paradigmaverschuiving van opvang naar wonen.

Tegelijk willen we ook de positieve voorbeelden noemen, want hoewel die momenten zeldzaam zijn, ging het soms ook echt goed. Jongeren werden geholpen door betrokken professionals, die hen met zorg en aandacht naar een passende oplossing hebben begeleid. We hopen dat we, samen met jullie, ervoor kunnen zorgen dat deze positieve ervaringen breder gedeeld worden en in meer gemeenten tot stand komen.

Kijk naar de gemeenten waar het goed gaat, luister naar de verhalen van jongeren die dakloos zijn of waren, leer van de knelpunten die zij ervaren hebben en geef niet op totdat geen enkele jongere meer dakloos is en wordt.

We zien door de jaren heen dat dakloosheid een groeiend probleem is en dat het systeem steeds meer vastloopt. Volgens de recente cijfers van de ETHOS-telling neemt het aantal dakloze jongeren in Nederland nog altijd toe, wat de urgentie van dit probleem onderstreept.

Wij geloven dat de oplossing ligt in meer betaalbare en toegankelijke huisvesting. Het toepassen van de Housing First-principes – waarbij een stabiele woonplek de eerste stap is, en niet het einddoel – biedt jongeren de basis om verder te bouwen aan hun toekomst. Zonder betaalbare woningen blijven opvangplekken overvol, wat de uitstroom belemmert en het systeem verder onder druk zet.

Laten we samen de focus verleggen van tijdelijke opvang naar duurzame oplossingen, zodat iedere jongere uitzicht heeft op een veilige en stabiele woonplek.

BEDANKT VOOR HET LEZEN

VOOR VRAGEN ZIJN WE
HIER TE BEREIKEN

info@jongerenpaneldederdekamer.nl

www.jongerenpaneldederdekamer.nl

Betreft: Reactie op jullie feedback op Kwikstart

Geachte leden van het Jongerenpanel,

Allereerst willen wij jullie hartelijk danken voor de feedback die jullie met ons hebben gedeeld over de app en website van Kwikstart. Jullie opmerkingen kwamen binnen als stevige, maar waardevolle input. We waarderen het zeer dat jullie de moeite hebben genomen om kritisch met ons mee te denken. Juist dit soort betrokkenheid helpt ons om Kwikstart steeds verder te verbeteren.

Op dit moment bevinden wij ons in een complexe fase: door nieuwe technische eisen vanuit Google zijn wij genoodzaakt om de app volledig opnieuw te laten bouwen. Deze herbouw vormt een noodzakelijke basis voor het kunnen doorvoeren van toekomstige verbeteringen. Dit betekent helaas dat we bepaalde knelpunten — zoals de witte tekst op een witte achtergrond in de zoekbalk — pas kunnen oplossen na de oplevering van de nieuwe app. Hier wordt achter de schermen al geruime tijd hard aan gewerkt. We verwachten deze vernieuwde versie vóór de zomer te kunnen lanceren. Met deze update wordt naast de zoekfunctie ook een oplossing geboden voor de niet-werkende interne links.

Ondanks deze technische beperkingen hebben we gelukkig ook al enkele punten direct kunnen aanpakken. Zo is 'ergotherapie' inmiddels weer correct geplaatst binnen het thema Gezondheid.

Wat betreft de gemeentepagina's: deze worden door de gemeenten zelf beheerd. Wij voeren tweemaal per jaar een controle uit op dode links en verzoeken gemeenten dan om hun informatie te actualiseren. Desondanks realiseren wij ons dat de kwaliteit per gemeente kan verschillen, en dat dit invloed heeft op de gebruikservaring.

Het spijt ons te horen dat jullie Kwikstart als onvoldoende hebben ervaren. Tegelijkertijd zijn we dankbaar voor jullie eerlijke signalen. We bouwen Kwikstart met beperkte middelen, maar met veel toewijding en in nauwe samenwerking met jongeren en andere gebruikers. Juist jullie inbreng is hierin van grote waarde.

Kortom: blijf ons vooral attenderen op zaken die beter kunnen. We hebben inmiddels alles wat we nu konden oplossen verwerkt, en we nemen de nog openstaande punten mee in de technische herbouw.

Met vriendelijke groet en veel succes met jullie belangrijke werk!

Martine Tobé

Bestuurder Stichting Kinderperspectief

Bas Rodijk

Projectleider Kwikstart